

Meditatie

De reformatie

Een jongen zei: ,Wij gaan vanavond feest vieren op het strand'. Nu dat is leuk. Het is niet toevallig dat wij in de kerk ook gaan feest vieren. Wij vieren elk jaar de Reformatie op 31 oktober. Op die dag herdenken wij dat Gods Woord altijd de juiste koers aangeeft voor je leven. Je vraagt of er geen andere methode is om die weg door het leven te vinden? Nee. Wij zijn dankbaar dat (II Petrus 1:20 en 21) geen profetie van de Schrift van eigen uitlegging is; heilige mensen van God, gedreven door de Heilige Geest, hebben ze gesproken.

Iedereen heeft iets nodig dat hem of haar de weg wijst voor/door het leven heen. Nu doet Gods Woord, de Bijbel dat zeker. De Bijbel zegt of we links, of rechts of rechtdoor moeten. En als we de verkeerde weg inslaan dan zegt God in Zijn Bijbel " Stop, terug en nu op het rechte spoor"!.

U kent misschien nog Psalm 23: De Heer' is mijn Herder! Hij waakt voor mijn ziel, Hij brengt mij op wegen van goedheid en zegen, Hij schraagt me als ik wankel, Hij draagt me als ik viel. Hij is de weg.

Deze woorden van genade en troost vinden we terug in Jeremia 23. Dit hoofdstuk begint met een addertje onder het gras; hetzelfde addertje die de "oorzaak" was van de Reformatie, van de Hervorming. Een addertje dat de mensen liet afdwalen van de weg van Christus, de weg naar de hemel.

Dat addertje was en is nog de politieke macht en kracht, en de geldkostende pracht en praal die de zogenaamde herders van de kerk zich wilden veroorloven ten koste van het ware geloof in Christus. Dat werd een last wordt die ze

Te lezen Schriftgedeelte Jeremia 23:1-8.

op de kerk plaatsten en op de kerkmensen. Dat gebeurde in de tijd van Jeremia, in de tijd van de Heere Jezus en in de tijd van de Reformatie. Gods Woord werd/wordt vervuild met de ideeën van de mens. Er werd geleerd dat de mens dit of dat moet doen (betalen) om je schulden bij God af te lossen.

En als je schuld afgelost is, zeiden de godsdienstleraren, dan valt het leven voor God wel mee. Je hoeft Zijn Woord, de Bijbel, niet meer zo ernstig op te nemen in je gewone leven. Je moet met de tijd mee. God is liefde en Hij zal heus je doen en laten wel door de vingers zien. Als het goed voelt dan is het goed. Je moet de mens accepteren zoals hij is. Je moet verdraagzaam zijn, je moet toelaten, accepteren wat en hoe je buurman is en wat hij doet.

Dit gaat natuurlijk rechtstreeks in tegen wat de Bijbel zegt. We worden niet van onze schuld bevrijd door betaling maar door geloof in het lijden, de kruisdood en de opstanding van de Heere Jezus.

In deze periode in de wereldgeschiedenis vol onzekerheid en onrust verschijnt ons blad weer "gewoon". We hebben warme weken achter de rug en de herfst is aanstaande.

De inhoud van ons blad biedt ditmaal een meditatie van onze overzeese medewerker Rev Wieger De Jong. Hij wijst ons op de blijvende actualiteit van het herdenken van de Reformatie.

Dan volgen, de bekende rubrieken "Draagt elkanders lasten" en "Belijden en Beleven".

Ds. J.A H Jongkind uit Brandwijk gaat een nieuwe serie beginnen over de PELGRIMSLIEDEREN van het Oude Verbond, namelijk Psalm 120 ds J. Van Amstel vervolgt zijn serie over BELEEFDE PSALMEN en Marianne Tanis schrijft opnieuw over ons geheugen. Veel stof tot overdenking!

eindredacteur
ds. J. Oosterbroek

(Joh. 3:18 en 36) want die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God. Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem. Maar dit is niet het hele verhaal want (Ps.103:8 en 9) Barmhartig en genadig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid. Hij zal niet altijd twisten, noch eeuwiglijk Zijn toorn behouden. Het is net zo als een trein die op het verkeerde spoor is geraakt, een dood spoor. Er staan grote borden langs de kant van je levensweg met "Stop. Keer terug. Dood spoor. Gevaar!". Maar denk je dat dat enige indruk maakt op de machinist.

Nee hoor. Door rijden. Geen zorg. Hij ziet die borden niet eens. Zo is het met de zonde, het niet willen luisteren, het niet kunnen luisteren naar Gods Woord. Of de Heere leeft in je en opent je ogen zodat je kan zien, stoppen en terug keren om op het juiste spoor. Dat is op de weg van Christus komen, (bekeren noemen ze dat), of je leeft met de dood in je schoenen en je gaat naar de eeuwige dood want zonder de Geest van God, zonder geloof in Jezus, heb je oren die niet horen, die niet verstaan en ogen die niet zien, niets begrijpen van Gods Woord (Mat.13:15; Jes.6: 10). En zo lezen we in Jeremia wel meer dan 100 keer "Bekeer!" Zegt Jezus (Lucas 24:46 en 47) er is ook geschreven dat de Christus moest lijden, en van de doden opstaan op de derde dag en in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem?

Denkt u dat de mens het leuk vindt om op de tenen getrapt te worden? Is het aangenaam als ons verteld wordt dat wij verkeerd zijn? Nee.

We zien het niet eens.

En zo komt Gods Woord in botsing met de anti-christelijke ideeën van de mens met het gevolg, vervolging. Zo kwam Jeremia in de kuil, de Heere Jezus aan het kruis, en de tijdgenoten van Luther aan de schandpaal en op de brandstapel terwijl ze zongen, "Een vaste burght is onze God, een toevlucht voor de zijnen. Al drukt het leed, al dreigt het lot, Hij doet zijn hulp verschijnen" (Ps.46). Dit is het strijdlied van de Kerk van Christus geworden, het Wilhelmus van de Reformatie, kuil of kruis, schandpaal of brandstapel.

De victorie, de overwinning over de zonde, over de dood, hel, over "alles wat vandaag door de moderne beugel" gaat, het behoort allemaal aan de Kerk

van Christus, zegt Jeremia, aan de rest van de schapen, aan de uitverkorenen en niet omdat wij het verdiend hebben. Wij vieren de Reformatie omdat de herders van pracht en praal, macht en kracht (Ezech. 34:3) het verloren hebben en de echte Herder, de Koning, de Heere onze Gerechtigheid, de overwinning heeft behaald. Jezus is voor mij gestorven, heeft gena voor mij verworven ik ben van dood en zonde vrij. (Jeremia 23:5). Door zijn genade en de gave van het geloof heeft Christus ons met Zichzelf verzoend door Zijn Offer.

Uit dit alles trek ik de conclusie: Als kerkleden van de Reformatie is het vandaag onze verantwoordelijkheid, onze plicht om te stoppen op de weg van de zonde, ons om te draaien, te bekeren en terug te gaan naar de Bijbel, naar Gods Woord, naar de Heere Jezus, naar de Weg, naar de Waarheid en naar het eeuwige Leven. Veilig in Jezus' armen; veilig aan Jezus' hart. We vieren met blijdschap de Reformatie.

Canada
Rev Wieger de Jong

Belijden en Beleven

ONS BIDDEN EN HET WERK VAN DE HEILIGE GEEST (10)

Wij zijn begonnen te lezen in Romeinen 8: 22-29 dat het ganse schepsel zucht en in barensnood is.

In het vervolg wijst de apostel Paulus ons nog een aspect:

Maar het is niet alleen de schepping die zucht. 'Wij ook', zegt Paulus, 'wij zuchten in onszelf'. God heeft een volk op deze aarde dat heeft leren roemen in de genade. Weet u ervan? Zichzelf te mogen verliezen aan Hem die hel en dood en schuld voor Zijn rekening heeft genomen. Voor eeuwig geborgen in de Zaligmakersarmen van Jezus. Maar dat is tegelijk een volk dat zuchtend over de aarde gaat. Wat de schepping onbewust doet, dat doet de gelovige bewust.

Zuchtend Christendom is niet in trek in onze dagen. Men kijkt er minachtend op neer. Men heeft liever hallelujah-christendom dat elk uur van de dag in de handen klapt. Of een soort praktisch Christendom dat per revolutie de aarde tot een paradijs maakt.

Maar zij die in waarheid met God verzoend zijn door het bloed van Christus, weten wel beter. Zij willen graag alles in het werk stellen om voor hun naaste wat te zijn. Ze willen ook wel hun aardse bezittingen prijsgeven om anderen in hun nood te helpen. Maar ze weten tegelijk dat ze daarmee de wereld niet kunnen redden van haar ondergang. Zij voelen de scheuren en de breuken van de zonde door hun bestaan lopen. Ze moeten zich dagelijks vernederen voor God om hun veelvuldige afdwalingen. Zij kwellen hun rechtvaardige ziel door het zien en horen van de ongerechtigheden van de wereld rondom hen. Zij voelen hun tekorten in het getuigen tegenover hun eigen man, vrouw en kinderen. Zij gaan dagelijks door vele verdrukkingen heen.

'Wij ook', zegt Paulus, 'wij zuchten.' U ook? De schepping doet het onbewust. Maar Gods kind bewust. Zelfs het gebedsleven is soms één en al zucht.

Heerlijk om met de vrijmoedigheid van de Geest toe te gaan tot de troon van Gods genade. Heerlijk om zijn ziel leeg te storten in het gebed en God al onze zorgen toe te vertrouwen. Heerlijk om Hem van heler harte te danken voor het grote wonder van de genade, ook aan ons bewezen. Zo is het gebed een gejuich!

Maar helaas, hoe vaak brengen wij het niet verder dan een zucht. Dan drukt de nood ons neer. Dan zijn er zoveel afmattende ongeloofsgedachten. Dan kunnen we geen twee zinnen bij elkaar bidden. Ons hart is in de greep van de verwarring. Wij weten niet precies meer, wat wij bidden moeten.

Zullen we vragen, of God aan alle goddeloosheid op aarde maar spoedig een einde maakt? Maar zullen wij dan bestaan kunnen in Zijn gericht?

Zullen we bidden, of God de wereld nog lang zal laten bestaan, zodat nog velen zich tot Hem kunnen bekeren? Maar dat betekent immers tegelijk, dat wij nog zolang moeten lijden, smaadheid dragen, geminacht worden.

Zullen wij vragen, of God het kruis dat wij te dragen hebben, wegneemt, zodat we een beetje opgeruimder door het leven kunnen? Maar als dat kruis ons nu eens aan de grond moet houden, als we het nu eens nodig hebben om ons bij God te houden?

Of zullen we God vragen het kruis maar te laten blijven? Maar als we er dan eens onder bezwijken? Wij zijn zo zwak!

Zuchtend Christendom. Niet wetend zelfs, wat te bidden. Vaak in duisternissen. Mozes vroeg om in een aards Kanaän te mogen komen. Maar hij vroeg verkeerd. God had een ander land der rust voor hem bereid. Elia vroeg, of God hem maar weg wilde nemen, want hij was de zonde van Israël zo moe, toen hij lag onder de jeneverstruik in de woestijn. Maar God zette hem op zijn

post onder zijn volk. Paulus vroeg, of God hem verlossen wilde van een doorn in het vlees. Hij dacht, dat hij dan nog beter Gods werk kon doen. Maar de Heere wilde hem niet verlossen van al zijn zwakheden; want Zijn kracht werd in al die zwakheden volbracht. En verder was Gods genade voor Paulus genoeg.

En dat waren dan de grote bidders uit de Bijbel. Zij wisten ook al niet wat ze bidden moesten. Wij zijn zo kortzichtig. Wij bidden soms tegen God en onze eigen zaligheid in. Bidden is bij Gods kind daarom soms alleen maar zuchten. Maar - en dat is het waar we ook nu alle nadruk op mogen leggen - dat zuchten is niet het hopeloze en uitzichtloze tobben van een wereld die er tenslotte geen gat meer in ziet.

Zelfs al zijn er geen welomschreven en zinnige woorden en zaken meer, waar een christenmens in zijn gebed mee verschijnt onder de ogen van God, zelfs dan mag dat zuchtend bidden gedragen worden door de hoop. Het is het zuchten van een barendende vrouw die uitziet naar het kind dat geboren staat te worden. Dan hunkert het hart alleen maar naar God. Dan stijgt uit de diepte van onze ziel het heimwee op naar God, de levende God. En zonder Hem de weg te willen voorschrijven, rust het hart dan in Zijn welbehagen. Het hunkert alleen maar naar de dag van de grote verlossing. En al dat zuchten mag gedragen worden door de blijde zekerheid: De victorie is bevochten op Golgotha's kruis.

De dingen liggen onwankelbaar vast in de doorboorde hand van de hemelse Meester, Die alle macht heeft in hemel en op aarde. 'Wij zuchten ook', zegt Paulus. Maar het is een verwachtingsvol zuchten.

*Harderwijk
ds J. Oosterbroek*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

What's in a name..... Namen zeggen ons veel. En vooral de namen uit het oude en nieuwe testament. Daar heeft vaak iemands naam iets te maken met omstandigheden bij de geboorte. Toch is er vooral één naam die zelfs ons veel, ja alles, te zeggen heeft: Jezus. Ik daag u uit om deze dag over deze Naam te mediteren.

Er ruist langs de wolken

*Er ruist langs de wolken een lieflijke Naam,
Die hemel en aarde verenigt te zaam.
Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart.*

Hij balsemt de wonden en heelt alle smart!

*Kent gij, kent gij, die Naam nog niet?
Die Naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied!*

*Die Naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard,
Want Hij kwam om zalig te maken op aard'.*

Zo liefhad Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf.

Genade bij God door Zijn zoenbloed verwierf.

*Kent gij, kent gij, die Jezus niet,
Die om ons te redden de hemel verliet?*

Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof,

*En d'engelen zingen voortdurend Zijn lof.
O, mochten w'om Jezus verheerlijkt eens staan,*

*Dan hieven wij juichend de jubeltoon aan:
Jezus, Jezus, Uw Naam zij d'eer,
Want Gij zijt der mensen en engelen Heer!*

Verjaardagskalender

5 oktober
Mevr. M. Koppert,
Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk

3 november
Marjolijn-Petersen-Boekholt,
Kamperweg 1,
3774 LG Kootwijkerbroek

Brievenbus

U kunt de hier genoemde dame verblijden met een kaartje:
Carla Thoen
Fresiastraat 1
2685 XJ Poeldijk

Oproep

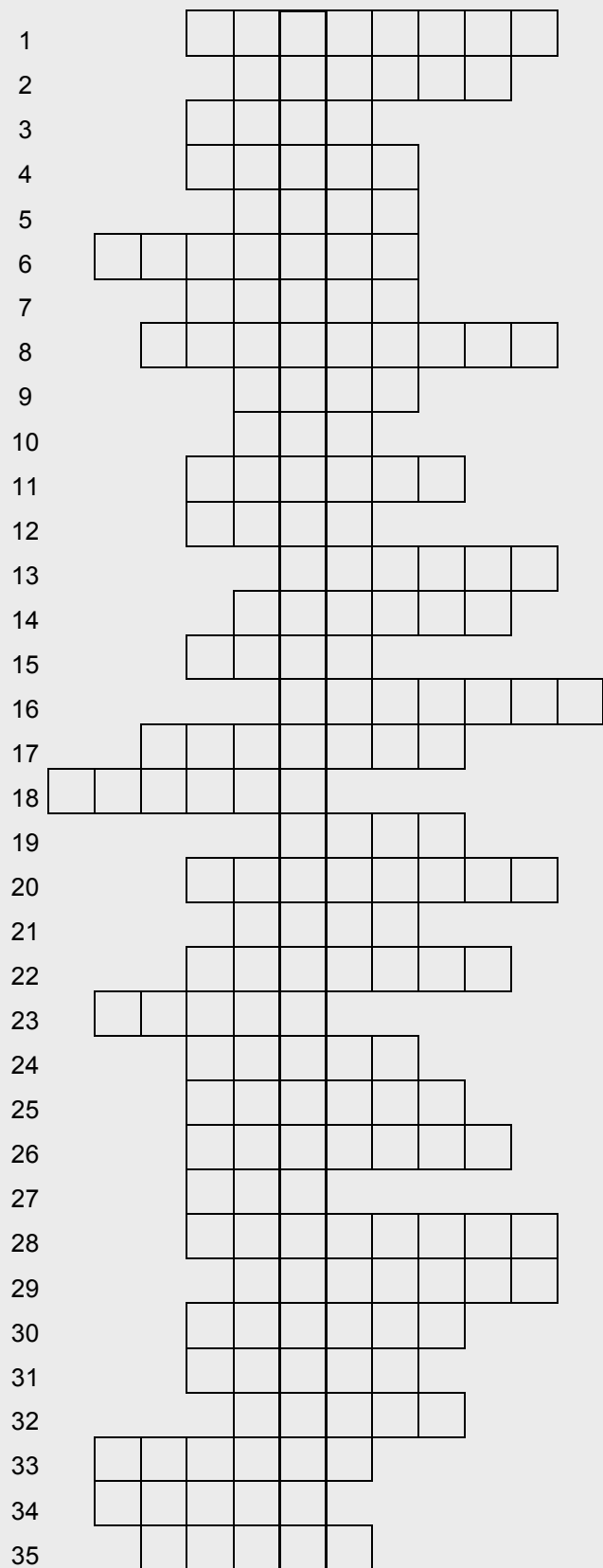
Mensen vinden het fijn om post te ontvangen. Weet u iemand die graag in de verjaardagskalender of de brievenbus opgenomen wil worden, dan kunt u mij een bericht sturen. Ook graag verhuizingen ed. aan mij doorgeven.

Puzzelhoek

Voor u ligt weer een puzzel. Deze keer een puzzel niet uit een bepaald Bijbelboek, maar het zijn allemaal Bijbelse personen, zowel uit het oude als nieuwe testament. De oplossing kunt u naar mij opsturen tot 30 oktober. Succes ermee!

1. Vader van Jakobus en Johannes
2. Deze man was samen met Jakobus en Johannes bij de verheerlijking
3. Schoonzus van Ruth
4. Broer van Mozes
5. Vader van Gideon
6. Een hele bekende tollenaar
7. broer van Pinehas
8. Blinde te Jericho
9. Vrouw van Abraham
10. Vader van Pinehas
11. Zoon van David
12. deze vrouw doodde Sisera
13. profeet die in de leeuwenkuil terechtkwam
14. Zus van Mozes
15. Deze man bracht drie dagen door in een vis
16. Reus, verslagen door David
17. Deze man mocht Jeruzalem gaan herbouwen
18. Zoon van Manoach
19. Deze man voer met vurige paarden ten hemel
20. Zoon van Saul
21. Zoon van Ruth
22. Zoon van Aaron
23. Deze man bouwde een groot schip
24. Schoonmoeder van Ruth
25. Schrijver van de Thessalonicenzen brief
26. Joodse naam van Esther
27. Neef van Abraham
28. Zoon van Elizabet
29. Vrouw van Izak
30. Deze man liep net als Jezus op het water
31. Moeder van Ismael
32. Deze man leidde de Israëlieten uit Egypte
33. Zoon van Hanna
34. Deze koning schreef veel liederen
35. Deze jongeman werd naar Egypte verkocht.

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
 Capellerij 3, 3252 CG GOEDEREDE
 telefoon: 0187-492281
 email: wbreederveld@solcon.nl

De oplossing van de puzzel uit het september nummer is: hoe lief heb ik Uw wet.

Een lied Hammaälôth:

Psalm 120.

Door de wereld trekt er een stoet van pelgrims naar het veelbelovende land aan de andere kant van de tijd. Als liederen onderweg zingen ze de optochtsliederen, die wij kennen als de psalmen 120 t/m. 134. Die bekende vijftien psalmen. Alle mogelijke soorten van psalmen treft u onder deze optochtsliederen aan. Ps.134, die aan het eind staat, is een loflied. "Looft, looft nu aller heren Heer; gij, Zijne knechten, geeft Hem eer!" Maar Ps.120, die aan het begin staat, is een klaaglied. Dat is dus niet erg, als je altijd niet loopt te fluiten, maar wanneer je ook wel eens klaagt. Het leven is geen windstil reisje, maar het is een barre tocht vaak. Maar dat is wel heerlijk, als je straks je einddoel bereikt. Adema van Scheltema maakte het door Johannes de Heer beroemd geworden lied "Waarheen pelgrims, waarheen gaat gij, `t oog omhoog en hand in hand?" Met als schitterend antwoord: "Wij gaan op des Konings roepstem naar ons huis en vaderland!" Wij denken wel eens: "Hoe zal het daar zijn?" Daar zullen geen tranen meer zijn. Niemand houdt daar iemand meer mis. Niemand brengt daar iemand meer in het nauw. Daar is vrede. Maar Ps.120 is een klaaglied. Onze reis is al wel begonnen, maar wij zijn er nog niet. Ook al straalt het licht in deze psalm toch al door. Onze samenleving is de weg kwijt. Er is wel een verlangen naar een richtpunt bij de mensen. Een verlangen naar "iets". Maar naar wat? Men weet niet naar wat. Maar het richtpunt van de pelgrim is God. Daar voel je je wel een vreemdeling door en hier op aarde een ontheemde. Je voelt je, als het op een feestje overal over gaat,

maar niets verwijst daar naar God, op dat feestje niet thuis. "Ik riep tot de Heere in mijn benauwdheid"; dat is het geloof. Maar het is ook het geloof: "Hij heeft mij verhoord". Maar vervolgens gaat het over de oorzaak van de moeilijkheden. "Heere, red mijn ziel van de valse lippen, van de tong vol bedrog". Dat is waar je je niet tegen wapenen kunt. Maar het doet wel veel pijn. Ook de Heere Jezus overkwam dat. Meer dan ons zelfs. Deze "Vreemdeling" heeft veel last van het valse spreken van de mensen gehad. Men noemde Hem een gulzigaard en een drinker en een vriend van de mensen van de niet nette soort. Het lijden van de Heere Jezus doen wij niet over en wij doen het niet na. Maar wij krijgen er wel wat van mee. Als u zondags uw verjaardag niet viert, kijkt men u scheef aan. Op het uitoefenen van een aan God gewijd leven staat er in deze wilde wereld veel druk. U krijgt niets cadeau. Deze psalm gaat over een donkere wereld, maar hij gaat ook over God die het ongeloof straft. Hele ernstige dingen staan er in vers 3 en vers 4. "Wat zal de tong vol bedrog u geven? Wat voegt die u toe? Scherpe pijlen van een machtig man en gloeiende kolen van bremstruiken daarbij". De bedoeling van die woorden is: "Wat schiet u nu op met uw kwaadaardige woorden? Wat hebt u er aan?" Alle zonde is erg, maar de zonde van de laster is dat dubbel. Voor de straf voor de goddelozen worden er in vers 4 twee beelden gebruikt. Het eerste is het beeld van de pijlen die een boogschutter schiet. God is een God die scherpe pijlen op Zijn boog

heeft. Scherpe pijlen zijn het in het hart van je medemensen als je iets kwaads van hen zegt. Dat raakt ze. Dat verwondt ze. Maar het keert als een boemerang op ze terug. Het tweede beeld voor de straf van God voor de goddelozen is het beeld van het gloeiende hout van een bremstruik. De houtskool van de bremstruik geeft geen knetterend, haastig oplaaiend vuur, dat ook weer snel uitdooft; maar het heeft de eigenschap van erg heet te worden en heel lang te blijven gloeien. De dag komt van de afrekening. Wij moeten daar niet onze oren voor sluiten; maar wij moeten maar om genade naar Christus toe gaan. "Wee mij, dat ik als vreemdeling in Mesech verblijf, dat ik woon in de tenten van Kedar (de donkere tenten van de Arabische Bedoeïenen zijn dat). Mijn ziel heeft lang gewoond bij hen die de vrede haten. Ik ben vredelievend; maar als ik spreek voeren zij oorlog". "Mesech" en "Kedar" zijn "bevindelijk" voor "heel ver weg". Deze namen staan symbool voor de vreemdelingschap. Jezus zegt: "In de wereld zult u verdrukking hebben (Joh.16:33)". De wereld groet ons vriendelijk en wil ons in haar tentje lokken; maar de wereld in de zin van "de wereld van de zonde" is niet onze vriend. Je hoort er niet bij. Je bent er niet thuis. Maar al is dat moeilijk, in het gezelschap bevind je je in de vreemdelingschap van Abraham en Izak en van al die anderen van nu en van lang geleden die naar het veelbelovende land onderweg zijn gegaan. Als wij in de wereld thuis zijn, gaan we "stappen" en vieren we feest. We vergaapen ons aan de schitterschijn van wat tijdelijk is. Maar wanneer de lichten doven, zeg je: "Was dat alles?" Maar wat is dat mooi als wij op een ander spoor zijn gezet. U zegt: "Eerst kon mijn kwaad mij niets schelen. Ik zat er niet mee. Maar er was een pijl van God die op mijn hart zich richtte. Toen zocht

ik een stil plekje op en ik huilde toen niemand het hoorde. En nu doe ik nog wel veel kwaad. Maar ik heb mij bij die andere Vreemdeling aangesloten. Nee, ik moet het anders zeggen: Hij nam mij met zich mee".

Brandwijk
J.A.H. Jongkind.

God lokt Zijn volk met daden en met woorden.

Hij trekt hen tot Zich met Zijn liefdekoorden,

Hij maakt hen levend door Zijn grote kracht.

Hij overtuigt hen van hun schuld en zonden:

Hij doet hen zien hoe vast ze zijn gebonden

door eigen schuld, als slaaf in satans macht.

Toch wil de Heere hen bij ogenblikken door Geest en Woord soms wonderlijk verkwikken,

te midden van hun nood en zielen-smart.

Al kunnen zij het zelf dan niet verklaren,

verwonderd mogen zij weleens ervaren dat God een liefdeblijk geeft in hun hart.

Aan frisse wateren wil God hen leiden. Ze mogen zich oprecht in Hem verblijden.

Het kan zo zoet zijn in die lokkenstijd!

Ze zouden zó wel altijd willen leven, maar God heeft méér dan dit om hun te geven,

Zijn Naam tot eer en hun tot zaligheid.

Christien de Priester

Beleefde psalmen (5)

Meer dan eens moeten we aan iets herinnerd worden. En daarmee teruggedleid worden naar eerdere gebeurtenissen in ons leven, waarbij we belijdenis van ons geloof aflegden. Dat kan concreet gebeuren als we stil gezet worden bij onze openbare geloofsblijdenis in de kerk. Wat hebben we toen publiek uitgesproken, als een belijdenis van ons hart? Getuigen kunnen er ons, als het nodig is, op attenderen. Toen was het zo goed! We hebben in het midden van de gemeente beleden en gezongen: *'Mijn hart, o Hemelmajesteit is tot Uw dienst en lof bereid.'* Wat is er nog van overgebleven? Wat is er nog van te zien?

Er kunnen ook andere momenten in je leven zijn, waarvan de mensen om je heen geen getuigen zijn. Zij waren er niet bij aanwezig toen je zo hartelijk kon instemmen met het Woord van God. De liefde tot de HEERE en Zijn dienst beleefde je toen opvallend. Het was alsof je vlak voor God stond en in Zijn tegenwoordigheid opnieuw belijdenis van je geloof aflegde.

Je las in het psalmboek Psalm 119. Toen heb je spontaan aan de HEERE beloofd dat het Woord van God je lief was en dat je je, onder alle omstandigheden aan Zijn wet zou houden. Je was er zo van overtuigd dat het nooit meer anders zou worden. Je meende het helemaal toen je een streepje zette naast vers 8 van deze psalm:

Ik zal, o God, bepeinzen uwe wet, in 't onderzoek van uw bevelen waken, terwijl mijn ziel op uwe paden let. In uw geboon zal zich mijn geest vermaken en daar ik hulp verwacht op mijn gebed, uw heilig woord vergeten noch verzaken.'

Je meende dat toen met heel je hart. Toen je echter een poosje later weer in je psalmboek keek, schrok je van jezelf. Tóen heb ik dat met nadruk aan de HEERE beloofd. En wat is er van terecht gekomen? Je schaamt je diep. Niet dat anderen zoveel verkeerde dingen in je leven kunnen aanwijzen (ook dat is mogelijk), maar wat je toen zo hartelijk en welgemeend aan God beloofde, is voor je besef niet meer zo levendig aanwezig. Anderen hoeven je daarop niet te attenderen. Je komt jezelf tegen in je tekorten, in je minder hartelijk omgaan met de HEERE en Zijn wet. Het is er wel, maar het 'leeft niet meer zo als toen.

Daarom schaamt je je voor de HEERE en ga je terug naar Hem. Je bidt en belijdt dat het niet meer zo is als toen en vraagt aan Hem of Hij de liefde tot Hem weer wil verlevendigen. Want toen was het zo goed. Daar verlang je weer naar.

Zo kan een streep bij een beleefde psalm je weer op het rechte pad brengen en het geestelijk leven stimuleren en dit verlevendigen.

Soms moet je jezelf 'aanpakken' om weer geheel voor God te leven.

*Ede
ds J. Van Amstel*

Dicht bij huis

Het beste ogenblik van het leven van een christen is zijn laatste ogenblik, omdat dit het dichtst bij de hemel is; dan begint hij de eerste tonen te zingen van het lied, dat hij in eeuwigheid aanheffen zal. Wat een lied zal dat zijn.

Geheugen 4 Het onthouden van een bericht maar ook van een preek:

De vorige keer zijn we geëindigd met een terugblik op de dag.

Deze keer wil ik beginnen met het lezen van een bericht, bijvoorbeeld een krantenbericht. Het lezen alleen is niet voldoende om iets te onthouden. Volledig begrijpen van wat

u leest is een voorwaarde om ook beter te onthouden wat u heeft gelezen. Het gaat hierbij niet om zoveel mogelijk feitjes, maar dat we de grote lijn ons herinneren. Dan komen die details vaak vanzelf naar boven. Voor goed lezen hebben we aandacht en structuur nodig. Hier hebben we het al eerder over gehad. En natuurlijk moet het artikel ook onze belangstelling hebben. Als het na aan ons hart ligt, zal het gemakkelijker gaan.

Structuur kunnen we aanbrenge als we na het lezen van een bericht onszelf een aantal vragen stellen. Wie? Wat? Waar? Wanneer? Waarom? en Hoe?

Om dit uit te proberen volgen hier enkele opdrachten.

Opdracht 1:

Lees een kort krantenbericht of een stukje uit het kerkblad. Lees niet langer dan 5 minuten. Stel uzelf de bovenstaande vragen en beantwoordt ze. Controleer uw antwoorden daarna door het stuk nog een keer te lezen.

Opdracht 2:

Zoek een andere stukje op. Lees deze

tekst eerst even snel en globaal door. U krijgt dan een idee waar het onderwerp over gaat. Stel uzelf weer de bovenstaande vragen. Lees de tekst nu volledig en langzaam door, gericht op de gestelde vragen. Stel de vragen nog een keer aan uzelf en beantwoordt ze. Kijk of u ze nu vollediger kunt beantwoorden.

Opdracht 3: Luister maximaal 5 minuten naar een bericht op de radio of de t.v. Zet daarna de radio of t.v. uit. Stel uzelf weer de bekende vragen. Lukt het u om antwoord te geven? U zult merken dat dit waarschijnlijk iets moeilijker is. Herhaal deze opdracht, dit kan natuurlijk ook later in de week.

Opdracht 4:

Dit is waarschijnlijk de moeilijkste opdracht. Misschien bezoekt u de kerkdiensten op zondag, maar er zullen waarschijnlijk ook wel lezers zijn die thuis naar de dienst luisteren. U kunt tijdens de dienst de punten

Wat ik denke, lees of schrijve,
Wat ik dichte, wat ik zing,
Wat ik spreek' of ooit bedrijve,
Schoon het klein is en gering,
't Zal van U, en 't uwer eer,
Maar allene zijn, o HEER'.

Willem Sluiter.

*Een grote liefde heeft mijn hart vervuld,
volmaakte rust – de spanning is geweken,
God heeft in liefde naar ons omgekeken
en met ons ongeloof had Hij geduld.*

*Een diepe eerbied is er in mijn hart,
een dank, te groot voor kleine mensenwoorden,
want wij – die zelf het wonder zagen,
hoorden – weten van leven, dat de dood zelfs tart.*

*Nu is er niets meer over dan het licht
dat het benauwde donker heeft verdreven;
een muur van engelen had ons omgeven,
wij zagen 't niet – maar God gaf ons 't gezicht.*

*Wij staan in 't licht – niet langer zijn we blind;
wij kunnen er slechts staam'lend over spreken.
Heer', houd ons vast! Aanvaard als liefdesteken
het onbeperkt vertrouwen van Uw kind.*

opschrijven en wat steekwoorden of aangehaalde Bijbelteksten. Probeer na het beluisteren van de preek in alle rust iets concreets op te schrijven van wat u gehoord heeft. Het gaat hier niet om een uittreksel van de preek, al mag dit natuurlijk wel. Maar de hoofdlijnen zijn ook al prima. Als u dit een aantal keren oefent, dan denk ik dat u automatisch iets anders naar de preek zult luisteren en waarschijnlijk langer de hoofdlijn uit de preek zult herinneren.

Enkele tips:

- Probeer u zich tijdens het lezen en/of luisteren de inhoud van het bericht voor te stellen in duidelijke beelden, als het ware alsof u alles mee beleeft. Dit kan vaak ook bij het aanhoren van een preek. Het is namelijk zo dat beelden beter onthouden worden dan iets wat we alleen horen.
- Als u naar een lezing luistert en u begrijpt iets niet goed? Stel dan gerust een vraag. Dit verhoogt namelijk de aandacht en de belangstelling.
- Zorg dat u zo min mogelijk afgeleid wordt door b.v. een muziekje of een telefoon.
- Maak zo nodig aantekeningen en probeer u dan te beperken tot de hoofdzaken.

En tot slot nog een tip m.b.t. het lezen van de krant. Selecteer gerust wat u interessant vindt en wat niet. Blader daarom eerst de krant door. Welke artikelen trekken uw aandacht en wilt u lezen? Lees van de te onthouden artikelen eerst de dikgedrukte koppen en bekijk de foto's als deze bijgevoegd zijn. Dan besluit u welke artikelen u wilt lezen en welke niet. Lees daarna het artikel met aandacht. En als u wilt, kunt u de daarna weer vragen aan uzelf stellen. De vijf W's en de ene H. Ik ben benieuwd naar het resultaat!

Ik hoop dat u iets heeft aan deze tips en dat het u in staat stelt om berichten beter te onthouden! Met een vriendelijke groet,

*Goedereede
Marianne Tanis*

Veiligheid in de schuilplaats

De almachtige Heere zal al diegenen beschermen die bij Hem wonen. Zij zullen Zijn zorg blijven ondervinden als gasten en de bescherming van hun gastheer. In het allerheiligst vertrek in de tempel waren de vleugels van de cherubim de meest in het oog springende objekten, en mogelijk deden zij de psalmist de uitdrukking aan de hand die hier wordt gebruikt. Zij die in de gemeenschap met God leven, zijn veilig bij Hem; geen kwaad kan hen genaken, want de uitgespreide vleugels van Zijn macht en liefde beschermt hen af voor alle leed. Deze bescherming is constant - zij vernachten erin, en en is algenoegzaam, want het is de schaduw van de Almachtigen,

Wiens alvermogen hen beslist zal vrijwaren voor elke aanval. Er is geen beschutting denkbaar die ook maar enigszins de vergelijking van JEHOVA'S schaduw kan doorstaan.

De Almachtige Zelf is waar Zijn schaduw is, en derhalve worden zij die in Zijn schuilplaats wonen door Hem beschermd.

Gemeenschap met God is veiligheid!

Charles H Spurgeon

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk

Dhr. M. C. Paul, penningmeester, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN, (hervormd), Brandwijk

Ds. C. Bos, alg. adjunct, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk, tel. 06 27114366.

Tevens adres voor kopij.

e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede

Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada

Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Goedereede

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar); alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar; het banknummer is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag;

opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnements@krachtnaarkruis.nl of KnK, Anthon van der Horstlaan 56, 3752 VP Bunschoten-Spakenburg; alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl